

Jak tatínek Madeleine Albrightové prý zkonfiskoval majetek, který mu nepatřil

Tento text vyšel v týdeníku Sunday Times 28. března 1999, těsně po zahájení bombardování proti Kosovu, takže, byly Britské listy plné jiných zpráv. Přinášíme ho nyní, v českém překladu Vladimíra Neckáře, který na něj Britské listy upozornil. Ale není to žádná novinka, v březnu o věci referovala televize Nova a prý o tom psalo i Právo. Anglický originál je pod českým textem článku.

Otec Madeleine Albrightové si "odvezl do Ameriky válečnou kořist"
The Sunday Times 28. 3. 1999, napsal Matthew Campbell

Jedna bohatá rakouská rodina vyhrozuje soudem americké ministryni zahraničních věcí, Madeleine Albrightové, v trpkém sporu o vzácnou sbírku obrazů a starozitností. Tento spor má počátek v chaotické době po skončení druhé světové války.

V doposud nepublikovaném sporu tvrdí potomci rakouského průmyslníka Karla Nebricha, že otec Albrightové, Josef Korbela, žid a úředník na českém ministerstvu zahraničí, jim ukradl umelecké předměty a starozitnosti v hodnotě několika milionů dolarů a po skončení války utekl s tímto majetkem do Ameriky.

Znechucení neustalým odbyváním, kterého se jim dostává od amerického právníka zastupujícího bratra M. Albrightové, Johna Korbela, dědici po rodině Nebrichových uváží o soudním řízení, které by jim pomohlo k navrácení těchto věcí, ke kterým patří sbírka obrazů od starých mistrů. Žaloba by také mohla být dosti nepříjemným vzrusem pro první americkou ministryni zahraničních věcí.

"Ani nemohu verit tomu, že má americká ministryně potěšení z toho, že jí stříbrným přiborem naší rodiny", řekl minulý týden Nebrichův právník. "Tyto věci musí být vráceny naší rodině".

Albrightová, která jako dítě s rodiči uprchla před nacismem a potom před stalinismem, uvádí, že tyto události pomohly utvořit její názor na svět. Když Němci okupovali Prahu, její rodina odesla do Londýna a bylo jí osm let, když se navrátila do českého hlavního města v roce 1945. Korbelovi však zjistili, že někteří jejich příbuzní, kteří neutekli a byli židé, zahynuli v koncentračních táborech. Jako odměnu za službu pro ministerstvo zahraničí dostal otec Albrightové luxusní byt v prvním poschodí domu na Hradčanském náměstí č. 11. Tento byt byl odebran Nebrichovým, protože nebyli členy nacistické strany. V Praze prožili v klidu válku jako občané, ale po jejím ukončení se stali třetím novými českými občany.

Nebrichovi tvrdí, že si Korbela vzal obrazy, stříbro a starozitný nábytek, protože tyto věci nebyly uvedeny v rozkazu o zabavení. "Vzal si všechno, vzal i ty hřebíky ze zdi" řekla dcera Nebrichových, Doris Rennerová. Když byl Korbela jmenován velvyslancem v Jugoslávii, přestěhoval svoji rodinu a údajně i tyto nepravě nabyté věci do Belgradu.

O tři roky později byl v Československu převrát a Korbela byl v nebezpečí. Celá jeho rodina odjela do Ameriky, kde se stal profesorem na Denverské univerzitě.

Dlouhou dobu hledali Nebrichovi v Americe nějakého "dr. Korbela", ale až v 1996, kdy Albrightová jako americká velvyslankyně u Spojených národů navštívila Prahu, kde mluvila o svých krásných vzpomínkách, si teprve Nebrichovi uvědomili, že ona je Korbelova dcera.

Harmer zastupuje dvě Nebrichovy dosud žijící děti, Doris Rennerovou, která je jeho prarababicka, a prarababicku Ruth Harmerovou. Právě jeho prarababicka začala bombardovat úřad Albrightové faxy a dopisy se seznamem věcí, které jim Korbela údajně odebral. Mezi ně také patří 20 obrazů, jako třeba dílo od benátského mistra Tintoretta a jeden od Andrea del Sarto, který byl nejvýznamnějším umělcem šestnáctého století.

"Zlá jste v našem bytě jako osmileté dítě a tak jsem si jista, že si pamatujete na obrazy v přiloženém seznamu", napsal Harmer Albrightové v únoru 1997. Také navrhl, že by se měli setkat. Odpověď však nebyla moc nadějná. Ministerstvo zahraničních věcí mu napsalo: "Jestli chcete, měl byste tuto záležitost projednat s vládou České republiky". Neodrazen, Harmer letěl loni do Washingtonu, kde navštívil právníka Korbelových. "V podstatě nám řekl, že nemáme žádnou naději a varoval nás abychom moc nekřičeli, neboť jde o velmi mocnou zenu".

Právník odmítl o případě hovořit a Korbela, který pracuje pro účetní firmu Price Waterhouse Coopers v Arlingtonu, Virginia, se k věci nechtěl vyjádřit.

Hamer uváží o zázalování Albrightové, Korbela a jejich sestry Kathy. Nedávno však byl potěšen tím, že Albrightová se sverila žurnalistům při psaní svého životopisu o tom, že některé obrazy stále jsou ve vlastnictví jejího bratra nebo sestry. Žádný z těchto obrazů údajně nevisí v bytě Albrightové ve washingtonském Georgetownu.

Hamer mluvil o domněnce jeho rodiny, že pravděpodobně Korbel senior některé obrazy prodal, aby měl na financování svého začátku v Americe. "Prijali jsme to, že děti Josefa Korbela nejsou zodpovědní za jeho činy", napsal ve faxu zaslanému Korbelovu právnímu zástupci, "přesto však rozhodně od nich očekáváme, že všechny naše věci poctivě sepsí do seznamu a vrátí nám je."

Rennerová říká, že si pamatuje, když Josef Korbel argumentoval o nároku na majetek Nebrichových, neboť ho pryč nacisté připravili o jeho majetek.

"To, že všichni jeho příbuzní zemřeli v koncentračních táborech, je velmi smutné ale neopravňuje ho to zase vzít všechno nám", rekla minulý týden ze svého bydliště na břehu jezera Wolfgang nedaleko Salzburku.